

Wapenunie – Union Armes

VIJFJAARLIJKSE CONTROLES OP WAPENBEZIT

BEWIJS VAN DE WETTIGE REDEN “RECREATIEF” SCHIETEN

Mr. DEMEYERE Nico, advocaat, ondervoorzitter Wapenunie

Inhoud

1. Inleiding.....	2
2. Initiatief voor de controle	2
3. Voorwaarden.....	3
4. Bewijs van de wettige reden “sportief- en recreatief” schieten	4
4.1. Bewijs van de wettige reden voor sportschutters.....	5
4.2. Bewijs van de wettige reden voor recreatieve schutters	6
5. Gevolgen van de controle.....	7
5.1. Positief gevolg.....	7
5.2. Niet meer voldoen aan de wettelijke voorwaarden / openbare orde.....	8
5.3. Geen wettige reden meer hebben	8

SAMENVATTING

Na de aanpassing van de wapenwet in 2008 zijn de wapenvergunningen opnieuw voor onbepaalde duur geldig. Nieuw is dat de gouverneur om de vijf jaar een controle zal uitvoeren. Bij deze controle wordt nagekeken of de schutter nog aan alle wettelijke voorwaarden voldoet voor wapenbezit. Er wordt ook onderzocht of het wapenbezit gevaar kan opleveren voor de openbare orde. Deze vijfjaarlijkse controle is betalend (85 EUR te indexeren per 5 jaar en ongeacht het aantal wapens).

Eveneens zal elke wapenbezitter moeten bewijzen dat hij nog een wettige reden heeft. Sportschutters doen dit aan de hand van hun sportschutterslicentie. Voor hen is van belang dat deze sportschutterslicentie geldig is voor alle wapencategorieën van de wapens die ze bezitten. Recreatie schutters zullen een attest moeten voorleggen uitgereikt door de exploitant van een schietstand. Vanaf 1 januari 2012 moet de uitbater bevestigen dat de schutter minstens 10 keer per jaar heeft deelgenomen aan schietactiviteiten.

Wie geen wettige reden meer kan bewijzen, kan verzoeken om onder de regeling voor “passief wapenbezit” te vallen. Deze wapenbezitter mag geen munitie meer voorhanden hebben en dus niet meer met het wapen schieten. Hij bespaart wel het lidmaatschap van een schietstand. Er is dan wel vereist dat de wapenbezitter met deze beperking instemt of zelf aan de gouverneur vraagt om zijn vergunning te beperken.

Wapenunie – Union Armes

1. INLEIDING

Dit jaar zal het vijf jaar geleden zijn dat de nieuwe wapenwet werd ingevoerd¹. Sommige wapenbezitters zullen zich nog herinneren dat de nieuwe wapenwet oorspronkelijk de duur van de vergunningen beperkte. Een wapenvergunning zou nog maximaal 5 jaren geldig zijn². Om de vijf jaar zou elke wapenbezitter dus opnieuw vergunningen moeten aanvragen voor al zijn vergunningen. Per vergunning, en dus per wapen, zou dan een retributie van 65 EUR betaald worden³. Allicht heeft u nog vergunningen gezien waar bovenaan in grote letters vermeld is “geldig tot...”.

Gelukkig heeft de overheid vrij snel ingezien dat deze maatregel het illegale wapenbezit zou aanmoedigen en niet uitvoerbaar is. De hoge taksen en de zware procedures hadden allicht veel wapenbezitters ertoe aangezet te kiezen voor het illegale circuit. De beperkte vergunningsduur en de hoge taksen hadden de registratie van alle wapenbezit ernstig belemmerd. De provinciale wapendiensten verwachten dat ze nog enkele jaren nodig zullen hebben om alle vergunningen die werden afgeleverd onder de oude wapenwet te hernieuwen⁴.

Om deze redenen en mede dankzij onze inspanningen werd de wapenwet in 2008 grondig gewijzigd. Het parlement besliste dat de wapenvergunningen terug geldig zijn voor onbepaalde duur⁵. Wapenbezitters moeten dus niet langer om de vijf jaren zelf nieuwe vergunningen aanvragen. Ze dienen geen rekening te houden met de vermelding van de geldigheidsduur bovenaan de vergunning⁶.

Dit betekent niet dat er geen controle meer is op het wapenbezit. Minstens één keer per 5 jaar dient bij elke wapenbezitter een controle plaats te vinden⁷. Het systeem van “periodieke controles” zag het levenslicht. Bij deze controles gaat de overheid na of de wapenbezitter nog steeds aan alle voorwaarden voldoet voor wapenbezit. Eén van deze voorwaarden is dat de wapenbezitter moet aantonen dat hij nog steeds een “wettige reden” heeft voor het wapenbezit. Er wordt eveneens nagegaan of het wapenbezit geen gevaar voor de openbare orde oplevert en of de wapenbezitter de wet naleeft. Als de gouverneur problemen vaststelt, kan de wapenvergunning worden ingetrokken, beperkt of geschorst⁸.

De eerste vijfjaarlijkse controles zullen al vanaf 2011 georganiseerd worden. We vinden dan ook dat de tijd rijp is om hier meer informatie over te geven. In deze nota kunt u lezen hoe de controles zullen verlopen en wat u kunt verwachten. We gaan in op het bewijs van de wettige reden voor wapenbezit.

2. INITIATIEF VOOR DE CONTROLE

Het is de **gouverneur** bevoegd voor uw verblijfplaats die initiatief moet nemen om de controle te organiseren. De **wapenbezitter zelf moet geen enkele actie ondernemen**. U moet dus niets doen.

Bij de controle zal gevraagd worden enkele stukken op te sturen waaruit moet blijken dat u nog aan alle wettelijke voorwaarden voldoet. Het is verplicht om hierop te antwoorden en de gevraagde inlichtingen over te maken. Enkel indien inlichtingen gevraagd zouden worden die niet wettelijk verplicht zijn, moet u de inlichtingen niet overmaken.

Wapenunie – Union Armes

Het is momenteel nog niet volledig duidelijk op welke manier de provinciale wapendiensten een en ander praktisch zullen aanpakken. Wij nemen aan dat een vragenlijst zal worden gestuurd waarin informatie wordt gevraagd om na te gaan of nog aan alle voorwaarden voldaan is. Ook zal de **medewerking van de lokale politie** gevraagd worden.

Om de controle uit te voeren dient de provinciegouverneur een **vergoeding** aan te rekenen om de kosten van de controle te dekken (een beetje vergelijkbaar met het systeem van de autokeuring). De vergoeding bedraagt 85 EUR en wordt jaarlijks aangepast aan de index⁹. Momenteel bedraagt de vergoeding **92,72 EUR**. Belangrijk is dat de vergoeding niet per wapen gevraagd wordt, maar per controle. Bovendien kan de vergoeding voor een controle **slechts één keer per 5 jaren** gevraagd worden. Bijkomende controles zijn altijd mogelijk, maar daar mag geen vergoeding voor aangerekend worden.

Wij raden de wapenbezitters dan ook aan om **bij te houden wanneer ze betaald** hebben voor hun vijfjaarlijkse controle.

3. VOORWAARDEN

Bij de vijfjaarlijkse controle moet de wapenbezitter aantonen dat hij aan de volgende voorwaarden voldoet¹⁰:

- geen veroordeling hebben opgelopen voor een misdrijf dat wapenbezit uitsluit (zie hiervoor de lijst opgenomen in artikel 5, §4 van de wapenwet).
- geen verplichte behandeling in de psychiatrie hebben ondergaan, niet zijn geïnterneerd
- niet het voorwerp uitmaken van een lopende schorsing van de wapenvergunning of van de intrekking van de wapenvergunning om een reden die nog actueel is
- er is geen verzet van meerderjarige inwonende gezinsleden tegen het wapenbezit
- er is nog steeds een wettige reden voor het wapenbezit.

De eerste drie voorwaarden hebben betrekking op de **moraliteit en de geestesgezondheid** van de wapenbezitter. Bij een veroordeling waardoor wapenbezit wordt uitgesloten of bij geestesgestoordheid zal de overheid overgaan tot intrekking van de vergunning.

De **inwonende meerderjarige gezinsleden** moeten dus ook om de vijf jaar opnieuw laten weten dat zij geen bezwaren hebben tegen het wapenbezit.

Tenslotte moet ook worden aangetoond dat de wapenbezitter nog steeds een **wettige reden** heeft voor zijn wapenbezit. Ter herinnering: de wapenwet laat het wapenbezit toe mits de volgende wettige redenen kan worden aangetoond¹¹:

- jacht- en faunabeheer
- sportief- en recreatief schieten
- uitoefenen van een risico activiteit of een activiteit die het voorhanden hebben van een vuurwapen noodzakelijk maakt
- persoonlijke verdediging
- de intentie om een verzameling uit te bouwen
- deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten

Wapenunie – Union Armes

Wie een vergunning heeft als **passief wapenbezitter** (dus voor het wapen zonder munitie), moet **geen wettige reden** aantonen voor zijn wapenbezit.

In een uitvoeringsbesluit is bepaald welke documenten moeten worden voorgelegd voor het bewijzen van de wettige redenen¹²:

Wettige reden	Bewijs
a) jacht en faunabeheer	jachtverlof of een officiële aanstelling als bijzondere wachter
b) sportief en recreatief schieten	geldige sportschutterslicentie of schriftelijke bewijzen van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten
c) risico activiteit	aantonen van het bijzonder risico dat de aanvrager persoonlijk loopt naar aanleiding van zijn beroepsactiviteit en van de noodzaak een vuurwapen voorhanden te hebben
d) persoonlijke verdediging	aantonen dat de aanvrager voor zijn persoonlijke veiligheid reeds alle andere haalbare maatregelen heeft genomen
e) intentie verzameling starten	in afwachting van de aanvraag van een erkenning overeenkomstig artikel 6, § 1, van de Wapenwet, deze wapens louter te bezitten, met de bijhorende munitie a rato van een patroon per type wapen
f) deelname historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten	de historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke aard van de beoefende activiteit aantonen

In de praktijk wordt quasi nooit een vergunning toegekend voor de redenen “persoonlijke verdediging” of “risico activiteiten”. De meest voorkomende reden is “sportief- en recreatief” schieten.

4. BEWIJS VAN DE WETTIGE REDEN “SPORTIEF- EN RECREATIEF” SCHIETEN

De wapenwet neemt aan dat **zowel sportief schieten als recreatief schieten** een wettige reden kan vormen voor wapenbezit¹³.

Het is niet helemaal duidelijk wat met de term “recreatief schieten” bedoeld wordt. Immers, men kan zowel aan sportschieten doen ter ontspanning (dus “recreatief”), als in competitieverband. Er zijn dus heel veel “recreatieve sportschutters”.

In de omzendbrief van 29 oktober 2010 over de toepassing van de wapenwet maakt de minister van Justitie een onderscheid tussen sportschieten en recreatief schieten als volgt¹⁴:

- **“sportschieten”** is het beoefenen van het schieten in het kader zoals geregeld door de gemeenschappen. Een sportschutter is dus iemand die houder is van een **sportschutterslicentie** en aan alle voorwaarden daarvoor voldoet
- **“recreatief” schieten** is het beoefenen van het schieten buiten het kader zoals geregeld door de gemeenschappen. Een recreatief schutter is dus iemand die het schieten beoefent **buiten het kader van de sportschutterslicentie**.

Wapenunie – Union Armes

4.1. Bewijs van de wettige reden voor sportschutters

Het sportschieten kan enkel worden beoefend door wie houder is van een sportschutterslicentie¹⁵. In elke gemeenschap bestaan er regels die rechten en plichten opleggen aan de sportschutters. Zo is vereist dat een sportschutter regelmatig het schieten beoefent¹⁶. Via het statuut van de sportschutter is er een quasi permanente controle op de sportschutter.

Daarom is het logisch dat de sportschutter de wettige reden “sportief schieten” kunnen bewijzen op een zeer eenvoudige manier. Het volstaat om een **geldige sportschutterslicentie** voor te leggen. Deze sportschutterslicentie op zich bewijst de wettige reden.

In Vlaanderen kan een sportschutterslicentie geldig zijn in 5 “wapencategorieën”:

- Categorie A: de revolver
- Categorie B: het pistool
- Categorie C: lang wapen gladde loop
- Categorie D: lang wapen getrokken loop
- Categorie E: zwartkruitwapens

De sportschutterslicentie bewijst dus automatisch de wettige reden voor het bezit van elk wapen dat tot één van deze categorieën behoort¹⁷. Wie een sportschutterslicentie heeft voor categorie A, B en D zal dus automatisch de wettige reden bewijzen voor het bezit van revolvers, pistolen en geweren met getrokken loop.

Dit principe kan het beste geïllustreerd worden door enkele voorbeelden.

Voorbeeld 1: Piet Piraat is houder van een sportschutterslicentie in categorie A, B en D. Hij is houder van een aantal wapenvergunningen voor de volgende wapens:

- o een revolver in kaliber .22 LR
- o een pistool in kaliber .45 ACP en een pistool in kaliber 9mm
- o een geweer in kaliber .223 Rem.

De sportschutterslicentie volstaat om de wettige reden te bewijzen voor al zijn wapens. Hij heeft immers een sportschutterslicentie die geldig is voor de wapencategorie revolver, pistool en geweer met getrokken loop.

Voorbeeld 2: Els heeft een sportschutterslicentie geldig voor de categorieën B en D. Ze zag er immers het nut niet van in om een sportschutterslicentie aan te vragen voor categorie A (revolvers) vermits de wapenwet toch niet toelaat om een revolver aan te kopen zonder vergunning. Els bezit de volgende wapens:

- o een revolver in kaliber .357 Magnum en in kaliber .45 LC
- o een pistool in kaliber .40 S&W
- o een geweer in kaliber .338 lapua magnum

Els kan middels haar sportschutterslicentie de wettige reden bewijzen voor het pistool en voor het geweer. Voor de revolver heeft ze geen geldige sportschutterslicentie. Ze mag dus niet aan sportschieten doen met een revolver. Voor de revolver zal ze haar wettige reden moeten aantonen met een attest van recreatief schutter (zie hierna onder 4.2). In dit attest zal de uitbater van de stand dienen te bevestigen dat zij tien keer per jaar met de revolver heeft geschoten.

Sportschutters hebben er dus alle belang bij om ervoor te zorgen dat hun **sportschutterslicentie geldig is voor alle wapencategorieën** waartoe de wapens behoren die ze ook “model 4” hebben. Bij de federatie kan een “**uitbreiding**” van de sportschutterslicentie worden gevraagd zodat ze geldig wordt voor alle wapencategorieën.

Wapenunie – Union Armes

Dergelijke uitbreiding kan in beginsel enkel worden toegekend na het afleggen van een praktische en theoretische proef¹⁸. Echter, een sportschutter die een geldige wapenvergunning heeft voor een wapen in dezelfde categorie, moet de praktische en theoretische proef niet opnieuw afleggen.

De federaties mogen voor deze uitbreiding geen kosten aanrekenen¹⁹. Wel moet de sportschutter opnieuw alle documenten voorleggen, net zoals bij de aanvraag van een nieuwe sportschutterslicentie (opnieuw uittreksel strafregister en medisch attest voorleggen, deze documenten mogen immers niet ouder zijn dan 3 maanden).

Conclusie: wie een sportschutterslicentie heeft die geldig is voor alle wapencategorieën waarvoor hij wapens bezit, moet geen enkel bijkomend attest opvragen bij de schietstand. Ook het formulier voor de recreatieve schutter moet nooit worden ingevuld.

4.2. Bewijs van de wettige reden voor recreatieve schutters

Naast het “sportschieten” is ook het “**recreatief schieten**” een **volwaardige reden voor wapenbezit**. Wie geen houder is van een sportschutterslicentie en regelmatig naar de schietstand gaat is een recreatief schutter. Er bestaat geen statuut voor de wapenbezitter die ervoor kiest om geen sportschutterslicentie aan te vragen en verkiest om buiten elk verband enkele keren per jaar te gaan schieten.

Dit betekent dat recreatieve schutters van geen enkele uitzonderingsregeling in de wapenwet kunnen genieten. Voor elke wapenvergunning dienen zij telkens opnieuw aan te tonen dat ze aan alle wettelijke voorwaarden voldoen. Zo zullen ze praktische en theoretische proeven moeten afleggen alvorens ze een wapenvergunning kunnen aanvragen. Ze zullen ook telkens een medisch attest moeten opvragen.

Om de wettige reden “recreatief schieten” te bewijzen kan de wapenbezitter dus niet terugvallen op een statuut of een ander document. De recreatief schutter moet zijn wettige reden bewijzen door “**schriftelijke bewijzen van vroegere deelname**” aan deze activiteiten voor te leggen²⁰. Het is de recreatieve schutter zelf die ervoor verantwoordelijk is bij te houden wanneer hij gaat schieten zodat hij deze schriftelijke stukken kan voorleggen.

De regelgeving rond wapens zegt niet hoeveel keer een wapenbezitter aan recreatief schieten moet doen voor er sprake is “vroegere deelname”. Nergens is ook bepaald hoe lang “vroeger” is en welke periode het attest moet dekken.

De Federale Wapendienst heeft nu klaarheid gebracht door aan de provinciale wapendiensten een **model attest** ter beschikking te stellen voor het bewijs van de wettige reden “recreatief schieten”. In het kader van het geregelde Interprovinciaal overleg tussen de provinciebesturen is afgesproken dat alle provincies dit formulier gaan gebruiken. Aan de uitbaters van de erkende schietstanden zal ook gevraagd worden hun attesten volgens het nieuwe model op te stellen. Wapenunie zal de model attesten bezorgen aan de schietstanden.

Wapenunie – Union Armes

Wapenbezitters die geen sportschutterslicentie hebben (geldig voor alle wapencategorieën waartoe de wapens die ze in bezit hebben behoren) kunnen het formulier gebruiken in twee gevallen:

- Bij de **vijfjaarlijkse controle**: in dit geval dient de uitbater voor de voorbije vijf jaren te bevestigen dat de wapenbezitter tijdens elk jaar **minstens tien keer** komen schieten is.
- Bij de aanvraag **van een nieuwe wapenvergunning**: in dit geval dient de uitbater van de schietstand te bevestigen dat de aanvrager tijdens het laatste jaar **minstens tien keer** met een wapen in de aangeduide categorie heeft geschoten.

De vereiste van minimaal tien schietbeurten per jaar zal worden opgelegd vanaf 1 januari 2012. Voor de jaren 2006 tot en met 2011 volstaan 5 schietbeurten per jaar.

De uitbaters van de schietstanden kunnen **geen valse attesten** afgeven. Wapenbezitters die dergelijk attest vragen, alsook schietstanduitbaters die attesten afleveren die niet stroken met de waarheid kunnen vervolgd worden wegens valsheid in geschrifte²¹.

Elke schietstanduitbater zal zich dus zelf moeten gaan organiseren zodat hij kan terugvinden of de wapenbezitter tijdens elk jaar minstens 10 keren komen schieten is. In de praktijk gebruiken een aantal schietstanden hier een kaart of een boekje voor. Ze vragen dat de wapenbezitter na elke schietbeurt de kaart of het boekje invult. Als de wapenbezitter dan een attest vraagt, wordt dit opgesteld aan de hand van de gegevens op de kaart. Daarnaast zal een voorzichtige schietstanduitbater ook steeds controleren of alle schietbeurten genoteerd zijn in het aanwezigheidsregister van de schietstand.

Dit nieuwe formulier zal de administratie van de schietstanden aanzienlijk verzwaren. Mogelijks zullen bijkomende kosten worden aangerekend voor het doen van de opzoekingen en het afgeven van de attesten.

Op het formulier moet de schietstand uitbater eveneens vermelden **welke munitie** (kalibers) is **toegelaten op de stand**. De Federale Wapendienst laat ons weten dat het de bedoeling is om per wapen na te gaan of de wapenbezitter een attest kan voorleggen waaruit blijkt dat het betrokken kaliber toegelaten is. Een recreatief schutter moet er dus zeker van zijn dat hij daadwerkelijk met zijn wapens kan schieten op de schietstanden die hij gebruikt.

Conclusie: wie geen sportschutterslicentie heeft, of wie wapens bezit die behoren tot een wapencategorie waarvoor zijn sportschutterslicentie niet geldig is, dient een bijkomend attest op te vragen bij de schietstand.

5. GEVOLGEN VAN DE CONTROLE

5.1. Positief gevolg

Als blijkt dat de wapenbezitter nog aan alle wettelijke voorwaarden voldoet en zijn wettige redenen kan bewijzen, zal de controle **positief** worden afgesloten. De wapenbezitter ontvangt een **bevestigingsattest** van de controle.

Wapenunie – Union Armes

Enkel indien de **wettige reden wijzigt** (b.v. van persoonlijke verdediging naar recreatief schieten) wordt een **nieuwe vergunning** afgegeven. Deze vergunning vermeldt de nieuwe wettige reden maar houdt hetzelfde nummer als de originele vergunning. Er kan voor deze vergunning geen bijkomende retributie worden aangerekend vermits de retributie al betaald wordt voor de controle.

5.2. Niet meer voldoen aan de wettelijke voorwaarden / openbare orde

Als de wapenbezitter **niet meer voldoet aan de wettelijke voorwaarden**, kan de gouverneur overgaan tot **beperking, schorsing of intrekking** van de wapenvergunning²².

Hetzelfde geldt indien er omstandigheden zijn die erop wijzen dat het wapenbezit een **gevaar voor de “openbare orde”** kan inhouden.

De *intrekking* is de zwaarste sanctie. De wapenvergunning wordt definitief ingetrokken.

Bij een *schorsing* wordt de wapenvergunning voor een beperkte periode ingetrokken (b.v. gedurende een jaar).

De wapenvergunning kan ook *beperkt* worden, bijvoorbeeld door het bezit van munitie uit te sluiten.

Een maatregel kan enkel genomen worden na advies van het bevoegde parket.

Wie het niet eens is met de genomen maatregel, kan een **beroep** instellen bij de Federale Wapendienst. Vervolgens kan dan tegen de beslissing in beroep een vernietigingsberoep bij de Raad van State worden ingesteld.

5.3. Geen wettige reden meer hebben

In de praktijk zijn er veel “recreatieve” schutters die **wel lidgeld betalen** bij een schietstand maar **nooit gaan schieten**. Zij kunnen van hun schietstand een attest krijgen waarin hun lidmaatschap wordt bevestigd. De schietstanduitbater kan echter niet bevestigen dat er regelmatig geschoten is.

In dit geval kan de wettige reden “recreatief schieten” niet meer worden aangetoond. De gouverneur kan dan verschillende maatregelen nemen. In de praktijk kan een intrekking of een beperking van de wapenvergunning overwogen worden.

Er kan overgegaan worden tot **intrekking** in de gevallen waar de wapenbezitter er niet in slaagt aan te tonen dat hij een wettige reden heeft voor zijn wapenbezit, terwijl hij toch de wapens met munitie wenst te behouden. Dezelfde maatregel kan genomen worden als de wapenbezitter niet meer aan de wettelijke voorwaarden voldoet of al de gouverneur kan aantonen dat het wapenbezit risico's voor de openbare orde inhoudt.

Wapenunie – Union Armes

Als er geen gevaar voor de openbare orde is, en als aan de andere wettelijke voorwaarden is voldaan, kan de gouverneur overgaan tot **beperking** van de vergunning door het uitsluiten van het bezit van munitie. Belangrijk is dat de wapenbezitter dan **zelf vraagt** dat de vergunning beperkt wordt. De wapenbezitter moet met de beperking instemmen. De wapens kunnen dan behouden worden, doch de wapenbezitter mag **geen munitie** meer bezitten. Na de wijziging van de wapenwet in 2008 werd immers een regeling ingevoerd voor “passief” wapenbezit. Deze regeling biedt de mogelijkheid om wapens in het patrimonium te behouden.

De **passief wapenbezitter moet wel nog alle wettelijke voorwaarden** respecteren en zal ook nog aan de vijfjaarlijkse controles onderworpen blijven. Hij moet echter geen wettige reden meer aantonen voor zijn wapenbezit. Op die manier kan het jaarlijkse lidgeld bij de schietstand worden uitgespaard. Wel kan de passieve wapenbezitter nooit munitie bezitten en is hij dus altijd in overtreding als hij met het wapen zou schieten²³.

VERWIJZINGEN

¹ Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, *B.S.*, 9 juni 2006, derde editie

² Art. 32 wapenwet, zoals van toepassing tussen 9 juni 2006 en 1 september 2008

³ Art. 51 wapenwet, zoals van toepassing tussen 28 december 2006 en 1 september 2008

⁴ *Parl. St. Kamer*, 2007-2008, stuk 474/1, p. 3 en p. 12, zie ook *Parl. St. Kamer*, 2006-2007, stuk 3008/1 voor het verslag van de parlementaire werkgroep ter evaluatie van de wapenwet

⁵ Art. 21 Wet van 25 juli 2008 tot wijziging van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, *B.S.*, 22 augustus 2008

⁶ Senaat, Schriftelijke vraag nr. 4-1795 dd. 16 oktober 2008 (Philippe Monfils)

⁷ *Memorie van toelichting Kamer*, 474/1, p. 13; *verslag Kamercommissie justitie*, 474/6, 32-34

⁸ Art. 32 wapenwet

⁹ Art. 50/1 en 53 wapenwet

¹⁰ Art. 32, derde lid wapenwet

¹¹ Art. 11, §3, 9° wapenwet

¹² Art. 2 Koninklijk Besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, *B.S.*, 9 januari 2007

¹³ Art. 11, §3, 9°, b) wapenwet

¹⁴ Punt 9.1.9 Omzendbrief van 29 oktober 2010

¹⁵ In Vlaanderen: zie art. 8, §1 Decreet VI. Gemeenschap van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, *B.S.*, 8 juni 2007 (hierna aangeduid als “Vlaams Sportschuttersdecreet”)

¹⁶ Art. 10, §1 Vlaams Sportschuttersdecreet

¹⁷ Een sportschutterslicentie laat enkel toe het sportschieten te beoefenen met een wapen dat behoort tot een wapencategorie waarvoor de sportschutterslicentie geldig is. Bijgevolg kan het bezit van wapens die behoren tot een andere categorie niet gestaafd worden met de wettige reden “sportschieten”.

¹⁸ Art. 9, §2, 7° en 8° Vlaams Sportschuttersdecreet

¹⁹ Artikel 19, eerste lid van het Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 2007 houdende de uitvoering van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter laat de gemachtigde schietsportfederaties enkel toe om een retributie aan te rekenen voor het “verlenen” van een sportschutterslicentie. Met het begrip “sportschutterslicentie” wordt het document bedoeld. Bij een uitbreiding van de sportschutterslicentie door toevoeging van een wapencategorie wordt geen nieuwe sportschutterslicentie verleend, waardoor de retributie niet kan worden aangerekend.

²⁰ Art. 2, 2° KB 29 december 2006

²¹ Art. 194 e.v. Strafwetboek. Een veroordeling wegens valsheid in geschrifte sluit elk verder legaal wapenbezit uit (zie art. 11, §3, 2° wapenwet *jo.* Art. 5, §4, 2° a) wapenwet)

²² Art. 32 wapenwet; art. 11, §1 wapenwet laat de gouverneurs steeds toe over te gaan tot beperking, intrekking of schorsing van de wapenvergunning indien de wapenbezitter niet meer aan de wettelijke voorwaarden voldoet, indien er gevaar is voor de openbare orde of indien er geen wettige reden meer is voor het wapenbezit

²³ Art. 22, §1 wapenwet